

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce **Bc. P. B.**, zastoupeného Mgr. Petrem Smejkallem, advokátem se sídlem České Budějovice, Na Sadech 2033/21, proti žalované **Bezpečnostní informační službě**, se sídlem Praha 5, Nárožní 1111/2, o žalobě proti rozhodnutí ředitele Bezpečnostní informační služby ze dne 7. 2. 2005, č. j. 4-13/2004-BIS-1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2006, č. j. 10 Ca 60/2005 - 54, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud napadeným rozsudkem zrušil shora označené rozhodnutí ředitele Bezpečnostní informační služby (dále jen BIS), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozkazu ředitele BIS č. 461/00 č. j. 864/2000-BIS-6 ze dne 30. 11. 2000. Tímto rozhodnutím byl žalobce podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) zákona č. 154/1994 Sb., o bezpečnostní a informační službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o BIS“), propuštěn ze služebního poměru příslušníka BIS.

Městský soud však neshledal důvod pro postup podle § 78 odst. 3 s. ř. s., tedy pro to, aby současně zrušil prvostupňové rozhodnutí (rozkaz ředitele BIS) o propuštění žalobce ze služebního poměru, jak navrhoval žalobce. Nepřisvědčil mu v tom, že by mohl být shledán nezpůsobilým k výkonu služby pouze na základě nového služebního hodnocení a že tudíž jediným možným rozhodnutím v odvolacím řízení je zrušení prvostupňového rozhodnutí. Podle městského soudu odvolací orgán může zkoumat, zda výrok prvostupňového rozhodnutí obстоjí z jiných důvodů, protože takový postup není podle soudu v rozporu se zásadou dvojinstančnosti řízení podle zákona o BIS.

Kasační stížností ze dne 28. 8. 2006 se žalobce domáhá, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Zároveň žalobce navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Uvedl, že výkon a právní následky napadeného rozsudku městského soudu spočívající v pokračování odvolacího řízení a zejména ve vydání dalšího dle přesvědčení stěžovatele nezákonného správního rozhodnutí žalovaného, hrozí stěžovateli nenahraditelná újma. Přiznáním

odkladného účinku by nebyla nepřiměřeným způsobem dotčena práva třetích osob, ani by nebyl dán rozpor s veřejným zájmem.

Svůj návrh žalobce odůvodňuje těmito okolnostmi:

Důvodem jeho propuštění ze služebního poměru příslušníka BIS byla skutečnost, že byl na základě služebního hodnocení ze dne 20. 10. 2000 č. j. 1011/2000-BIS-17 vyhodnocen jako nezpůsobilý vykonávat jakoukoli funkci u BIS. Proti výše uvedenému rozkazu ředitele BIS se žalobce poprvé odvolal dne 8. 12. 2000, toto odvolání ředitel BIS zamítl. Jeho rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou městský soud rozsudkem ze dne 7. 5. 2003 č. j. 28 Ca 106/2001 zamítl. Na základě kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 6. 2004 č. j. 5 As 25/2003 zamítavý rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, rozhodl rozsudkem ze dne 22. 9. 2004 č. j. 5 Ca 139/2004 tak, že původní rozhodnutí ředitele BIS zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Podkladem výše uvedeného služebního hodnocení byla skutečnost, že BIS oznámila žalobci dne 17. 4. 2000, že přestal splňovat podmínky pro seznamování se s utajovanými skutečnostmi a tím mu zanikla platnost jeho osvědčení. Toto oznámení však bylo nicotné, protože bylo opatřeno správním orgánem, který k tomu neměl pravomoc, což je závěr, k němuž dospěl Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku. Takové služební hodnocení vydané ve formě správního rozhodnutí nelze podle žalobce legalizovat tím, že bude odvolacím orgánem již zákonným způsobem zjištěno, že stěžovatel nemá platné osvědčení pro styk s utajovanými skutečnostmi. Nelze dodatečně měnit důvody již pravomocného správního rozhodnutí. Podle žalobce je třeba, aby bylo vydáno jeho nové služební hodnocení ve správním řízení a na jeho základě je teprve možné rozhodnout o setrvání stěžovatele ve služebním poměru příslušníka BIS. Postup, který v napadeném rozsudku předkládá žalované městský soud, by byl nesprávný a nezákonný. Napadeným rozsudkem byla založena další nezákonnost v již tak zdlouhavé věci. Žalobce připouští, že argumenty uplatněné v kasační stížnosti může žalobce uplatnit v novém odvolacím řízení a následně v další správní žalobě, případně se jich po té dovolávat v další kasační stížnosti. Nicméně takovou možnost žalovaný reálně nemá, protože městský soud žalovanou instruoval, jak má v odvolacím řízení postupovat, a tento právní názor je pro ni závazný, proto nelze očekávat, že by po jeho aplikaci městský soud svůj názor změnil.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že probíhá odvolací řízení ve věci odvolání žalobce a nelze předjímat, k jakému závěru odvolací orgán dospěje. Odvolací orgán je povinen znovu přezkoumat celou věc a vyčerpávajícím způsobem vypořádat námitky odvolatele a řídit se právním názorem městského soudu. Řádný proces před správním orgánem je podle žalované stěžovateli zaručen. Vydané rozhodnutí lze napadnout žalobou ve správním soudnictví. Žalobci tak nemůže vzniknout nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.; vznik takové újmy dovozuje zřejmě pouze z toho důvodu, že si je sám plně vědom svého jednání, které bylo důvodem jeho vyhodnocení jako nezpůsobilého vykonávat jakoukoli funkci v BIS. Žalovaná tedy nesouhlasí s návrhem na přiznání odkladného účinku, neboť k jeho přiznání nejsou dány zákonem stanovené důvody.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele (žalobce) přiznává, jsou-li k tomu splněny zákonné předpoklady. Těmi jsou podle přiměřeně použitého § 73 s. ř. s. skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu, a dále pak to,

že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnutím Nejvyššího správního soudu má charakter mimořádný, protože soud tu před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, resp. i správního orgánu.

Žalobce v tomto případě spatřuje nenahraditelnou újmu v tom, že nemá reálnou možnost bránit se proti novému rozhodnutí ředitele BIS ve správním soudnictví, protože toto rozhodnutí bude založeno na právním názoru městského soudu vyjádřeném v napadeném rozsudku a nelze totiž očekávat, že městský soud svůj názor změní.

Nic však žalobci nebrání v tom, aby uplatnil své argumenty jak v odvolacím řízení před správním orgánem, tak v žalobě, kterou případně může rozhodnutí odvolacího orgánu napadnout. Přitom městský soud, který bude i tuto žalobu jako místně příslušný projednávat, bude muset při rozhodování o této nové žalobě přihlédnout k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o nyní předložené kasační stížnosti. Zruší-li totiž Nejvyšší správní soud napadený rozsudek ze žalobcem uplatněných důvodů, městský soud vázán jeho právním názorem v dalším řízení zruší postupem podle § 78 odst. 3 s. ř. s. jak v záhlaví označené rozhodnutí ředitele BIS tak výše uvedený rozkaz ředitele BIS, jímž byl žalobce propuštěn ze služebního poměru jakožto rozhodnutí prvostupňového orgánu. V opačném případě by pak městskému soudu nic nebránilo ztotožnit se s názorem vyjádřeným v napadeném rozsudku. Pro rozhodování městského soudu o případné další žalobě tedy bude v první řadě podstatné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o nyní podané kasační stížnosti a v něm vyjádřený právní názor, nikoli názor městského soudu vyjádřený v napadeném rozsudku.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud neshledal, že by v tomto případě žalobci hrozila nenahraditelná újma a proto uzavírá, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, jak jsou uvedeny v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu